Saps qui soc?

Soc la Plaça Masadas, amagada entre els carrerons de La Sagrera.

Aviat faré 150 anys. Sí, sé que hi ha moltes places tant o més antigues que jo, però poques poden presumir de tenir una porxada com la meva.

He vist passar molta vida del barri. Durant molt de temps vaig acollir un mercat: peix, carn, fruites i verdures...

Els pagesos portaven fruites i hortalisses de ben a prop; l'estudi de fotografia del Boldu, la drogueria Figueras, la cotonera Canals. Fins i tot un banc ocupava una cantonada.

Saps que vaig tenir una font i que ara tothom la busca? Hi figurava l'any del seu naixement, 1881, per si la trobes...

El mercat va desaparèixer i, tot seguit, els primers diumenges de mes, infants i grans venien a comprar i vendre joguines de segona mà.

Ara el silenci i la tranquil·litat ocupen els meus matins, i conviden a seure, llegir un diari o un llibre, a prendre un cafè; a la tarda, nens i nenes m'omplen de vida i alegria. Veïns i veïnes socialitzen entre els meus porxos i, de tant en tant, junts gaudim de concerts de música de tot tipus, perquè tothom és benvingut.

I, com t'he dit, aviat faré 150 anys. Ja formo part de la història d'un barri que abans no era Barcelona, però que m'ha gaudit com jo ho he fet dels seus veïns, siguin part de la seva vida.

El meu cor batega al ritme del barri i de la seva gent: apoc a poc al matí, més ràpid a la tarda, i buscant el repòs a la nit.

Encara sento l'olor de les fruites i verdures o del peix que s'hi venia. Veig els colors de les joguines que els diumenges passaven de mà en mà i sento les rialles dels nens que hi juguen o el xiuxiueig dels "secrets" que es transmeten sota els porxos...

Quan em visitis, recorda aquestes veus i olors.

Quan em creuis de punta a punta o vinguis a fer un cafè, una passejada, a trobar-te amb algú, o a sentir un concert, recorda la meva història.

Ara ja saps qui soc: la Plaça Masadas. Ja coneixes la meva història. La nostra història.

Soc un racó dins el barri de La Sagrera que tothom sent com a seu.

Plaça Masadas